

[Socialministeren.]

ville vokse med henholdsvis ca. 70.000 kr. og ca. 30.000 kr. til henholdsvis ca. 700.000 kr. og ca. 300.000 kr. årligt om ca. 10 år. Statens merudgift anslås for finansåret 1968-69 til henholdsvis ca. 45.000 kr. og ca. 20.000 kr. For finansåret 1969-70 anslås statens merudgift til henholdsvis ca. 100.000 kr. og ca. 45.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af arbejdsgiverbidraget til invalidforsikringsfonden betyder, at fondens indtægt ved arbejdsgiverbidrag forhøjes med ca. 8,5 mill. kr. årligt til ca. 26 mill. kr. årligt.

Af hensyn til kommunernes beregning af pensionerne og beløbene til personlige fornødenheder pr. 1. april 1968 er det ønskeligt, om forslagene kan være færdigbehandlet her i tinget inden udgangen af indeværende år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de fremsatte lovforslag til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om krigs-ulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere. (Forhøjelse af renten)*.

Forslaget går ud på at forhøje renten til de af loven omfattede enker efter de under den anden verdenskrig og i tiden derefter ved krigsforlis omkomne fiskere.

Om baggrunden for gennemførelsen af den oprindelige lov om krigs-ulykkesforsikringsrente til fiskerenkerne skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Med loven opnåede man en betydelig forbedring af fiskerenkernes økonomiske kår.

Den årlige rente til fiskerenkerne udgjorde oprindeligt 3.228 kr., svarende til det fulde grundbeløb i kommunegruppe II efter enkepensionsloven.

Den pristalsregulerede rente udgør i dag 407 kr. om måneden, medens enkepensionens grundbeløb udgør 530 kr.

Baggrunden for denne forskel er, at enkepensionens grundbeløb er blevet forhøjet ved indregninger af de midlertidige tillæg, som ved særlige love er ydet pensionisterne.

Efter forslaget forhøjes krigs-ulykkesforsikringsrenten til fiskerenkerne til det til enhver tid gældende fulde grundbeløb efter enkepensionsloven. Herved sikres det, at

renten stiger i takt med enkepensionens grundbeløb.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om fritidsundervisning m. v.*

Der er tale om en genfremsættelse af det i sidste samling fremsatte forslag, som ikke blev færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

Udvalget for undervisning og uddannelse, der behandlede forslaget i sidste samling, stillede i alt 88 spørgsmål, og disse spørgsmål er med de afgivne svar optrykt i udvalgets beretning (Folketingstidende, tillæg B., 1966-67, 2. samling). Her er endvidere optrykt de spørgsmål, der er drøftet og skal drøftes i samråd. Dette initiativ fra udvalgets side er der grund til at takke for. Denne fremgangsmåde vil betyde en væsentlig lettelse i arbejdet med forslaget i indeværende samling.

Forslaget har vakt stor interesse i vide kredse, hvilket bl. a. har vist sig gennem en lang række henvendelser til udvalget og til undervisningsministeriet. Disse henvendelser, der ligeledes er optrykt i beretningen, indeholder adskillige forslag til ændringer i lovforslaget, men jeg har i forståelse med udvalget fundet det rimeligt ikke at indarbejde ændringer i forslaget på dette tidspunkt, idet dette erfaringsmæssigt vil vanskeliggøre overskueligheden i forbindelse med forslagets behandling efter genfremsættelsen. De ændringsforslag, der påtænkes — på udvalgets initiativ eller fra min side — vil blive fremsat under behandlingen her i dette høje ting.

I forhold til det i sidste samling fremsatte forslag er kun sket den formelle ændring, at bemærkningerne nu et par steder, hvor aktuelle lønsatser var omhandlet, er ajourført gennem tilføjelse af fodnoter.

Der har inden genfremsættelsen været ført fornyede forhandlinger med de kommunale sammenslutninger om en række punkter i forslaget. Disse forhandlinger resultat vil blive taget i betragtning i forbindelse med ændringsforslagene under forslagets videre behandling.

[Undervisningsministeren.]

Forslaget indeholder i kapitel V en række regler om ændret opbygning af ungdomsskolens og fritidsundervisningens administration på kommunalt plan og på amtsplan. Under hensyn til de forestående reformer af hele den kommunale og amtskommunale administration finder jeg det — i forståelse med de kommunale sammenslutninger — rimeligt, at vi undlader ved denne lovrevision at indføre ændringer i administrationsapparatet. Sådanne ændringer ville i givet fald kun kunne komme til at virke i ganske kort tid, fordi kommunalreformen naturligvis efter sin gennemførelse vil give anledning til nye overvejelser om administrationen også på dette felt. Der vil derfor blive fremsat ændringsforslag gående ud på, at den nugældende opbygning af administrationen bibeholdes i en overgangsperiode, indtil forholdene efter kommunalreformen er afklaret.

Jeg har glædet mig over den modtagelse, forslaget fik i dette høje ting ved første fremsættelse, og jeg er fortsat villig til en åben drøftelse om alle punkter i dette forslag, som der er så bred interesse for her i tinget.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, og det omfatter i alt 327 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at genfremsætte *forslag til lov om kommunernes styrelse*.

Som det vil være det høje tings medlemmer bekendt, har lovforslaget tre gange tidligere været genstand for behandling i tin-

get. Det nu fremsatte forslag er identisk med det forslag, der blev fremsat den 7. december 1966. I den mellemliggende tid er der imidlertid sket en række ændringer i den øvrige lovgivning, der får betydning for styrelsesloven, ligesom indenrigsministeriet har modtaget opfordringer og henvendelser fra folketingets ombudsmand, organisationer og kommuner. Jeg vil derfor under lovforslagets videre behandling fremkomme med forslag om visse ændringer og tilføjelser.

Jeg har vist lov at sige, at lovforslaget under de tidligere behandlinger i tinget i det store og hele blev godt modtaget af ordførerne for de forskellige partier, og det er derfor mit håb, at det må lykkes at få behandlingen af forslaget tilendebragt i denne samling.

Det er, som jeg også berørte, da jeg sidst genfremsatte forslaget, af stor betydning for det videre arbejde med de mange problemer, der knytter sig til kommunalreformen, herunder opgavefordelingen mellem staten og kommunerne, at den nye styrelsesordning bliver fastlagt så hurtigt som muligt.

Hertil kommer, at den nye styrelseslov vil nødvendiggøre ændringer i speciallovgivningen i ret betydeligt omfang, og disse ændringer skulle gerne kunne træde i kraft i 1970 samtidig med styrelsesloven.

Endelig bør der levnes kommunerne en rimelig tid til at sætte sig ind i og indrette sig efter de nye bestemmelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget og til mine udtalelser ved lovforslagets tidligere fremsættelser og behandlinger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om sundhedsplejerskeordninger*.

Under tingets behandling i foråret 1963 af forslaget til den nugældende lov om sundhedsplejerskeordninger blev der fra alle sider i salen tilkendegivet et stærkt ønske om at nå frem til, at spørgsmålet om, hvorvidt et spædbarn kan komme ind under et betryggende sundhedsplejersketilsyn, ikke skal være afhængigt af, om barnet bor i den ene eller den anden kommune, og man overvejede derfor, om spædbørnssundhedsplejen ikke burde pålægges kommunerne som en obligatorisk foranstaltning.